

[Lilli Gyldenkilde]

som ingen arbejdsgivere jo vil have inden for deres døre?

I den sammenhæng kan det ikke nytte noget, at man står og siger, at vi alene skal appellere til det private erhvervsliv. Det skal vi også – vi skal have forståelse for disse problemer – men det private erhvervsliv er nødt til at påtage sig et ansvar her. Jeg kunne forestille mig, at det blev i retning af, at man som på så mange andre områder arbejder med pisk eller gulerod. Mig bekendt har arbejdsministeren aldrig haft problemer med at bruge piskan over for de arbejdsløse, mens det kniber lidt med guleroden, og omvendt for det private erhvervslivs vedkommende.

Derfor vil jeg gerne stille følgende spørgsmål til ministeren: Når man nu efter 10 års forløb på efg-praktikområdet endelig har løst problemet ved, at erhvervslivet kommer til at betale for værkstedsskolerne, når det ikke tager elever ind, kunne ministeren så ikke forestille sig, at vi var nødt til at finde nogle lignende modeller, der betyder, at erhvervslivet, når ikke det vil påtage sig denne opgave, så i det mindste kommer til at bidrage til betalingen af det, for kommunerne kan jo ikke magte denne opgave alene? Mit andet spørgsmål er altså, om ministeren ikke kunne forestille sig, at vi bliver nødt til at bruge, om jeg så må sige, lidt hårdere metoder over for det private erhvervsliv, der i denne sammenhæng i hvert fald ikke opfylder den forpligtelse, loven egentlig tilsiger det.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg vil bestemt ikke skrive under på, at jeg ikke svarede på, hvad der rent faktisk blev spurgt om. Det gjorde jeg ganske afgjort, idet jeg gjorde rede for nogle synspunkter og nogle initiativer, som er under overvejelse.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at der var en gruppe af langtidsløse, som de private ikke ville have inden for deres døre. Jeg kan bekræfte, at der er problemer med at få tilstrækkelig mange engageret i private virksomheder. Det svinger lidt i takt med den aktuelle beskæftigelsesudvikling i øvrigt. Vi har tidligere været oppe på en højere procentdel, end vi er i dag, hvor den ligger på omkring 14. Så vidt vi kan se, er procentandelen i øjeblikket for svagt opadgående, til trods for at der rent faktisk er langt flere langtidsløse, der skal have et arbejdstilbud, end der var i 1989.

Vi bruger i allerhøjeste grad gulerodsmetoden i kraft af et ganske betydeligt løntilskud, så det er altså ikke guleroden, der mangler. Det, fru Lilli Gyldenkilde så lægger op til, er, at piskan som supplement hertil skal svinges. Det har jeg ingen aktuelle planer om at tage initiativ til. Jeg er overbevist om, at vi skal bygge på frivillighed i dette system, men vi skal motivere, vi skal drøfte tingene med de relevante parter.

Jeg vil igen gerne understrege, at der er eksempler på kommuner, hvor det lykkes gennem et tæt samarbejde mellem arbejdsgivere, lønmodtagere, kommune og AF at få et meget stort antal ind i de private virksomheder. Jeg kan blot nævne navnet på en enkelt kommune i Vestjylland, Trehøje Kommune, som gør en kæmpeindsats. Det kan lade sig gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 137

4) Til *arbejdsministeren* af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til fremrykning af uddannelsesstilbud til arbejdsløse, så antallet af langtidsløse kan reduceres?«

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg principielt er enig i, at de ledige så tidligt som muligt i ledighedsforløbet skal have et tilbud, som helst skal kunne bringe dem i beskæftigelse igen.

Jeg er også enig i, at uddannelse for mange ledige – muligvis ikke for alle – er en af de bedste muligheder for at komme i beskæftigelse igen. Vi har jo også i det forlig, som er aftalt, ATB/UTB-forliget, et projekt, som bliver sat i søn her den 1. januar, nemlig et uddannelses-tilbud før det første arbejdstilbud for personer uden en kompetencegivende uddannelse. Og det forventer jeg mig ganske meget af.

Endvidere er det jo heller ingen hemmelighed, at man i fase 2-udvalget indgående har drøftet muligheden for at fremrykke det tidspunkt, hvor de unge kan få uddannelsesydelse, nemlig en fremrykning fra 9 måneder til 6 måneder.

Jeg har ikke på nuværende tidspunkt andre konkrete planer om at fremrykke uddannelses-tilbudene. Det skyldes dels, at der kan være